

Material in oprema

Preveze za oči
Barvice
Beležnice in pisala

Postopna navodila

1. KORAK: posamično

Učenci vsak zase izberejo naravno območje, ki ga poznajo. To je lahko bližnja plaža, mokrišče, rečni breg ali park v soseščini, vendar mora biti kraj, ki je pomemben za življenje ljudi.

Učenci poiščejo miren prostor v stavbi ali še bolje na prostem. Oči si zavežejo s trakom in razjasnijo svoje misli... Recite jim, naj dopustijo, da njihove misli in skrbi mirno odplavajo proč. Prosite jih, naj si predstavljajo, kakšna bi bila trajnostna prihodnost območja, ki so ga izbrali.

Učenci narišejo svojo vizijo na zadnjo stran delovnega lista in si vzamejo čas za premislek o tem, kaj je vplivalo na njihovo risbo. Sami poiščejo tri besede, povezane z njihovo zamišljeno prihodnostjo.

Nato zapišejo vse ukrepe, ki jih trenutno izvajajo ali bi jih lahko izvajali, da bi se njihova vizija prihodnosti uresničila.

2. KORAK: v parih

Učenci tvorijo pare in predstavijo svojo risbo in vizijo partnerju. Razpravljajo, v čem so si njihove vizije podobne oziroma kako se razlikujejo. Nato poskusijo uganiti tri besede, s katerimi je njihov partner opisal svojo vizijo. Razpravljajo tudi o ukrepih, ki jih trenutno izvajajo ali jih bodo kot posamezniki sprejeli v prihodnosti, da bi uresničili zeleno prihodnost.

STEP 3: cel razred

V razredu učenci v parih posredujejo in izmenjajo svoje vizije z vrstniki. Izmenjajo si risbe in ugotavljajo, ali obstaja skupna vizija za vsa območja, ki so jih določili. Če je tako, kakšni so skupni, ključni dejavniki? Ali obstajajo izzivi pri doseganju vizije? Kako jih je mogoče premagati?

Učenci kot skupina razpravljajo o izzivih, možnostih in potrebnih ukrepih, da bi dosegli zeleno prihodnost. Katere realne spremembe se morajo zgoditi, preden »skupna vizija« postane resničnost?

PREDVIDEVANJE PRIHODNOSTI

Pri tej dejavnosti se učenci osredotočijo na bližnje naravno območje (obalo, močvirje ipd.), ki se jim zdi pomembno in si zamislijo, kakšno bi si to območje želeli v prihodnosti. Ne razmišljajo samo, kakšno naj bi bilo to (zaželeno, popolno) območje v prihodnosti, ampak tudi kako bi sami pripomogli k temu. S to dejavnostjo se učence spodbuja k prevzemanju odgovornosti za svoje vedenje in dejanja.

PREDMETI

Okoljske vede, jezik, umetnostna vzgoja

LEARNERS' AGE

10-15 let (primerno tudi za mlajše in starejše učence)

TRAJANJE

60 minut

CILJI

- Opredeliti, kakšno prihodnost za naravno okolje bi si sami želeli.
 - Prepoznati podobnosti in razlike v videnju drugih.
 - Razumeti razliko med verjetno in zeleno prihodnostjo.
- Proučiti potrebne ukrepe, da bi zelena prihodnost postala resničnost.

SPOZNAJ,
PREMISLI,
UKREPAJ –
ustavi smetenje morja!

Črnogledost medijev

Vse prepogosto se počutimo nemočne zaradi vznemirljivih slik in črnih napovedi o prihodnosti. Mediji so prepolni zgodb o naravnih nesrečah, izumrtju vrst, trpljenju ljudi in živali. Medtem ko vsi ti problemi kličejo k nujnemu ukrepanju, samo obveščenost o njih ne bo spodbudila k delovanju ali prinesla sprememb. Nasprotno, črnogledost medijev pogosto vodi k otopelosti, nemoči, občutku krivde in pesimizmu, kar jemlje pogum in ovira ukrepanje. V izobraževalni praksi je pomembno, da se ne osredotočamo samo na reševanje problematičnih situacij. Okrepiti in usposobiti moramo ljudi, da bi postali ustvarjalci sprememb in sposobni ustvariti pozitivno prihodnost.

Vaja predvidevanja

Vaja predvidevanja nam pomaga predstavljati si svojo prihodnost, ne po modelu »nadaljevati brez sprememb«, ampak z ustvarjanjem zelene (»idealne«) prihodnosti in spoznati lastna prepričanja in predpostavke, ki vodijo naše vizije. V nadaljevanju je podan primer vaje predvidevanja.

Učenci narišejo razvoj poznanega območja s povezovanjem treh pomembnih mejnikov:

- stanje leta 1800,
- današnje stanje,
- zelena ali verjetna prihodnost: učenci pojasnijo, kako bi se lahko razlikovali in kako verjetno prihodnost spremeniti v zeleno.

